

καὶ τῶν τῶν λαομάχη νότον τῶν Ἀθλιωαίσις ἰμπεραίν. Α
 χερσὶν κειμένων εἰς τῶν Ἀθλιωαίσις, εἴπε λύσιν τῶν πα-
 κῶν ἴσασθαι, αἱ δὲ τελευτηθῆσιν ἄρκτου πικρὰς ἀρκεύειν
 τῶν παρθένων ἀναγκάσωσι. καὶ ἐνφύλιον εἰ
 Ἀθλιωαίσις μὴ πρότερον αἰνοκίβησιν ἀνδρῶν παρθένων
 εἰ μὴ ἀρκεύσει τῆ θεῶν. καὶ ἀρκεύειν ἔλεγον τῶ καθι-
 ρωθῆναι παρὸ γάμων τῶν παρθένων τῆ Ἀρτεμίδι. Ἐ γὰρ
 ἀρκευόμενοι παρθένου, ἄρτοι καλοῦντο. ὡς Εὐειπί-
 δικος, καὶ Λεισοφάνης δηλοῖ, καὶ ἀρκευαί, ἢ τῶν ἀρκευο-
 μένων παρθένων τελετή. Σ. Καὶ κληφόρου.] Ἐκα-
 νηφόρου. οὐ πᾶσι δὲ ἐφέτω κληφορεῖν, ἀλλ' ὡς φησιν
 Ησύχιος, κληφόροι, ἐν τῇ πομπῆς, αἱ ἐν ἀξιώματι παρ-
 θένου ἑκνηφόρου, ὡσπερ καὶ ἐν τῶν Παναθλιωαίσις, καὶ
 Σειδίνας παρὸ κληφόρων αὐτῶν γράφει, Φιλόχορος φησιν
 ὡς Ἐεχθόνος βασιλεύουτος πρώτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀ-
 ξιώματι παρθένου φέρειν τῶ κλητῆ θεῶν, ἐφ' οἷς ἐπέκει-
 τῶ τῶν θυσίαι τῶν τε Παναθλιωαίσις, καὶ τῆ ἄλλας
 πομπῆς.

C H R. Ἡρήφορεῖω.] ἀρρηφορεῖα vel ἱεροφροεῖα,
 sacrificia sunt quae à virginibus fiebantur in ho-
 norem Erfes Cecropis filiae vel dexa puta Dianae,
 & dicta ἀρρηφορεῖα quasi ἀρρητῶ ἐν κίσεσιν φερόμενα
 μυστήρια. Hesy chius agnoscit ἱρήφορους ut hic.

Menander autem Comœdiam docuit titulo ἀρ-
 ρηφόρου vel αὐληταῖδος ut testatur Athenæus, apud
 quem mendum esse arbitror lib. x. cum de panib-
 us agit, ait enim turundam illam quae ιασὸς δι-
 citur fieri solitam τῆ ἀρρηφορεῖς, putem legendum
 ἀρρηφορεῖς. Ἡδεὺς τις.] Puto ἢ esse pro ἑα per Sy-
 nactesim, & hunc locum innui à Suda voce ἢ, aut
 positum esse pro ἡμίω. Ἀρκευαί ἢ βραυρωνίσις.] In e-
 dit. Veneta ἡ λέγεται, sed malim ἢν pro ἢν, lege-
 rem autem κατὰ χεῖρα πῶν κρον. Quid sit autem ἀρ-
 κτος ἐν βραυρωνίσις vide apud Sudam, virgines nu-
 pturæ facta faciebant Artemidi & hoc ἀρκεύειν
 dicebatur vel δεκατῆσειν, quia decennes erant vir-
 gines ἀρκεύεσθαι (neque enim minores quinque
 annorum vel maiores decem oportebat esse.)
 Corrigenda mihi videntur Hesy chij Grammati-
 ci veteris exemplaria, ubi ait ἀρκευαί, τῶν ἀρκευο-
 μένων παρθένων τελευτῆ, ἀρκεύειν γὰρ καθιρωτῶν. lege
 τελευτῆ & ἀρκεύειν. Paulo post ubi habes ἡν ἂν ἀ-
 μένω, delendum τῶ ἂν ut glossema τῆ ἡν. Sed quod
 C Probulus ait supra ἀρα προοφείλω, in Veneta edi-
 tione deest Probuli persona, & loquitur Chorus
 mulierum.

Πρ. Ἀρα προοφείλω τί χρισὸν τῆ πόλει ὡς αἰ-
 νήσας;
 Χο. Γνω. Εἶδ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα τῆτο μὴ φθο-
 νεῖτέ μοι
 Ἦν αἰ ἀμείνω γ' εἰσοσέγω τῶν παρόντων πω-
 γμάτων.
 Τέτραν γὰρ μοι μέτεσι καὶ γὰρ αἰθρας εἰσφέρει,
 τοῖς ἡ δυσλῶσις γέροσιν ἐ μέτεσι ὑμῖν. ἐπει
 τὸν ἔρανον τ' λεγόμενον παπῶρον ἐκ τῶν Μηδι-
 κῶν
 Εἶτ' αἰαλαῖσαντες ἐκ αἰ τεισφέρετε τὰς εἰσφο-
 ρὰς
 Ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν θαλυθῶναι πωσέει κινδύ-
 νόμοι.
 Ἀρα χρυτὸν ὄσιν ὑμῖν; εἰ ἡ λυπήσις τί με
 τὰ δ' ἐγ' ἀφῆκτω κατ' ἔξω τῶ κοθόρνω τ' γνάθον.
 Πρ. ταῦτ' ἐχ' ὑβεις τὰ πωσέματ' ὄσιν
 Πολλὴ καπιδώσθη μοι δοκεῖ
 Τόχρημα μάλλον.
 Ἀλλ' ἀμυντίον τὸ πωσέμι ὅς τις γ' ἐνόρησις ἔσ'
 αἰήρ.

P R. Suadeámne civitati quod videtur opti-
 mum?
 C H. Mv. Ne mihi invidete cives nata quòd sum
 femina
 D Si statu presente dicta saniora conferam,
 Namque symbola mihi est ius cum viros com-
 municem,
 vos senes ius non habetis tale, quippe symbo-
 lam
 (Quae Patrita nominatur) bella contra Medi-
 ca
 Deinde consumpsistis, haud redhostientes mu-
 nera:
 E Quin periculum est ut & nos abrogetis fundi-
 tus.
 Numquid ergo musistatis? Si molestus sis mihi
 Hoc tibi duro cothurno verberaverim genas.
 P R. Sunt ne ista contumeliosa
 Valde? res secl. hœc augescere
 Magis videtur.
 F Sed iamē iam vindicanda, si tamen viri sumus.

B I S E T V S. Ἀρα προοφείλω] ἀρα προοφείλω, ση-
 μέω τῶ τῆ Προβύλις πρόσωπον ἐν αὐτῶ ἐν τισὶ βιβλίσις
 πωσέματ' ἀμείνων, καὶ τῆ χοροῦ τῶ Γνωμῶν ἐν τῶ ἔξῃς
 εἰχῶ ἀειρώσις, Ἐ κακῶς τῶ πωσέματ' ἀμείνων, διὰ καλῶς
 τῶν ἐκάτερον ἀναλείφεισι, λέγοντες αὐτῶ πάντα ὑπο τῆ
 χοροῦ τῶ Γνωμῶν προφέρεισθαι μεχρὶ τῆ εἰχῶ, οὐπερ ἀρ-
 χή. Ταῦτ' ἐχ' ὑβεις. ὅπως ὁ Πρόβυλος λαλεῖ. Τέτραν γὰρ
 χρυτὸν ἢ τετρανέ, καὶ κράσιν Ἀπῆκτω τῶ λέξεις, ἢ ὁ Ἐ
 πιδανώτερον, Τουράνε, ἀντὶ τῆ ἔρανε, εἶπ ἡ τῆ εἰσφο-
 ρησις, ἔρανος δὲ, ἢ δὸπ κοινῆς συμβολῆς, καὶ δαπάνης
 πολλῶν ἰνὸν γινόμενῃ εὐωχία, ἀλλοχοῦ ἡ ἔρανος κα-
 λῶν ἢ δὸπ τῶ συμβαλλομένων εἰς ἀγωγῆν, εἴπω σίνα-
 γωγῆ, καὶ λέγει Ἐκ τῆ σίναγῶν, καὶ συμφέρειν ἕκασον.
 Εὐς ἰνίσιος δὲ Ἐ πῶ ἀπῶς εἰσφορᾶν δηλοῖ, ὡς ἐπ' αὐτῶ. ὁ
 νοῦς, ἀσὶ γὰρ με αὐτῆς τῆ κοινῆς τῶ χρημάτων ἀπάν-

των εἰσφορᾶς μέρος ἔχειν. καὶ γὰρ ἀνδρας εἰσφέρει πωρὸς
 τῶ στρατείας, ἐν αἷς τῶ πολεμίων τῶ χρήματα, ποσειζε-
 ται. Ἐκ τῶ Μηδικῶν.] ἐχέτο ὅτι τῶ Μηδικῶν ψή-
 φισμα, ὡς ἕκασον καὶ δυνάμειν συμβάλλεσθαι εἰς τῶ
 κοινὰ χρεῖματα. αὐτῶ δὲ ἐπ' ἔξω Ἀεσιείδης δομῶν
 τοῖς συμμάχοις εἰ τοῖς βαρβάρους πολεμοῖεν. Σ. Ἀρα
 χρυτὸν ὄσιν ὑμῖν] ταῖς εἰσφορῆσιν, ἀρα χρυτῶν ὄφειλετε; ἢ παρ-
 ρησίαν ἀρεν. Σ. Ἀφῆκτω κοθόρνω.] ἀκαμάτω, σκλη-
 ρῶ, ἀμαλάκτω ὑποδήματι κατ' ἔξω πῶ ἰνάθον. Σ. πωσέ-
 ματ' ὡς ἐρητικῶν, Ἐ τῶ φήχην, ὁ δηλοῖ τὸ καλαμῶσθην, τὸ πῶ
 ἐν, π' ἐξῆν, κοθόρνος ἡ, ὑποδήμα ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ
 πεπονημένων, ὁ Ἐ ἀνδρείσις, ἡ Γνωμῆ ἐφαρμοσθῆ, ὄθεν καὶ
 ἔπως ἐκαλεῖτο Θηραμῆχας Ἀθλιωαῖος ῥήτωρ, μαθητῆς
 Προδίκου τῆ Κέρκυρας. ἡ ὅτι τῶ εἰσοφορῶν σίναγῶν, ὁ δὲ
 γὰρ Ἐ τοῖς τρεῖσιν αὐτῶ σίναγῶν, καὶ τῶ πλῆθει. Σ.
 Ταῦτ.